

BREDASCHÉ

STAAT-, LETTERKUNDIG

NIEUWS-

Dingsdag

COURANT.

EN WETENSCHAPPELIJK

BLAD.

4 Maart.

FRANKRIJK.

PARIS, den 1sten Maart.

Heden heeft de kamer der gedeputeerden het wetsontwerp betrekkelijk de organisatie van den staatsraad, waarover zij sedert eenige dagen beraadslaagde, aangenomen. — Er waren bij de stemming 367 leden tegenwoordig; 197 verklaarden zich voor het ontwerp en 170 daartegen.

— Bij de maandelijksche vernieuwing van de bureaux der kamer zijn er vijf presidenten uit de leden der behoudende partij gekozen, en behooren er vier tot de oppositie.

— Het half officieel dagblad, de *Messenger*, houdt een bericht, dat de minister van marine en koloniën depeches ontvangen heeft van den schout-bij-nacht *Hamelin*, bericht gevende onder dagteekening van den 13den November ll. van de reede van Valparaiso, dat hij den volgenden dag aan boord van het fregat *Virginie*, naar de Vriendschaps- en Marquesas-eilanden zou stevenen, terwijl hij bericht bekomen had van den kommandant *Bruat* van den 3den October te voren, dat de rust op Otaheite was gehandhaafd gebleven in voege als de reeds bij het gouvernement alhier ontvangen depeches van den 21sten Augustus hielden. (*Vergelijk Engeland hieronder.*)

— Naar men zegt, zal de koning in den loop dezer maand het geheele garnizoen der hoofdstad in oogenschouw nemen; er werd thans een nieuw paard voor Z. M. afgerigt, daar het oude gestorven is.

— De hertogen van Nemours en Aumale benevens de prins *de Nemours* hebben uitstap naar België maken.

— Volgens de gewone briefwisseling der hoofdstad zal de behandeling van het ontwerp noemens den spoorweg naar de Belgische grenzen nog zoo spoedig in de kamer niet plaats hebben. De commissie van onderzoek had alle mogelijke inlichtingen verlangd en de openbare discussie zou eerst over een paar maanden kunnen geopend worden.

— De minister van finantiën heeft zich heden in den boezem der commissie tot onderzoek van het budget begeven. Op nieuw is er spraak van de mogelijkheid of althans wenschelijkheid eener reductie der 5 pCt. schuldbrieven. De minister zou aan de commissie verklaard hebben, dat schoon hij de reductie in beginsel was toegedaan, het tegenwoordig oogenblik naar zijn gevoelen daarvoor nog niet geschikt was.

— De Aartsbisschop van Lyon, de heer de Bonald, is te Parijs aangekomen.

— Uit Bourges schrijft men dat de echtgenoot van don Carlos, de Prinses van Beyra, zich ongesteld bevindt.

— De markies *Ferrières Levayer* zal den 20sten dezer naar China vertrekken, om het door den koning geratificeerde verdrag met dat rijk over te brengen.

— Naar men verzekert, zal de schout-bij-nacht *Dupetit-Thouars* eerlang met eene zending naar Madagascar worden belast.

— In de koninklijke fabrieken des *Gobelins* is thans een prachtig tapijt voltooid, dat voor het paleis van Versailles bestemd is en waaraan reeds in 1783 de eerste hand was gelegd.

— Uit Ste. Agrève (Ardèche) wordt het volgende geschreven:

De verbazende hoeveelheid sneeuw, die de bergen bedekt, maakt de gemeenschap zeer moeilijk. Niettemin worden de bewoners der omstreken, uit hoofde van dringende zaken, tot moeilijke en gevaarvolle tochten genoodzaakt. Dan verneemt men de ongelukken, welke rondom ons zijn voorgevallen. In de omstreken van Ray-le-Froid zijn verscheidene huizen onder de zwaarte der sneeuw ingestort en gansche families verpletterd.

Bij deze ongelukken voegen zich nog andere. Wolven doorloopen de dorpen en bezoeken de paarthoeven. Een meisje is bij

Teeze verscheurd. Twee kinderen zijn te Chambon op dezelfde wijs omgekomen. Een soortgelijk geval wordt uit St. Bonnet gemeld.

»Wij spreken niet van de armen, die van honger en koude omgekomen zijn; het aantal, zegt men, is zeer aanzienlijk, en men verwacht treurige berigten, zoodra de gemeenschap weder mogelijk zal zijn.

»Het aanzien des lands is jammerlijk; het is een uitgestrekt lijkkleed van sneeuw, dat de ongelijkheid van grond heeft ver-effend. Overal luiden de klokken, om den reiziger de nabijheid van een dorp aan te kondigen, en hem op zijnen moeilijken togt te leiden. Zonder het geluid der klokken zou men zich in de steppen van Rusland en verre van iedere menschelijke woning verplaatst achten; de huizen zijn verborgen onder eene massa van ruim twee ellen sneeuw. Hongersnood bedreigt hem, die niet vroegtijdig zijnen mondvoorraad in huis had.

»Te Ste. Agrève is de ruwheid van het jaargetijde niet de eenige geesel, die de bevolking treft: de rotkoorts heeft er hevig gewoed, en is nog verre van af te nemen. Men vreesde een oogenblik voor eene dier epidemiën, die de steden ontvolken. Eene panische vrees had zich van de inwoners meester gemaakt. Om hen weder op te beuren en de oorzaken dier ziekte op te sporen, heeft men een geneesheer van Tournon ontboden.»

— Uit Madrid schrijft men van den 22sten Februarij, dat de commissie van onderzoek voor het budget met grooten ijver aan hare taak arbeide. Zij wilde het ministerieel ontwerp in eenen besparenden geest aanmerkelijk wijzigen. Men sprak van een gedeelte van het budget te schraken, en het andere te verminderen; die zij in het budget van 1845 wilde brengen, evenzo bezuinigen in de ministerie van Binnenlandsche zaken en van justitie; onder anderen was zij van oordeel, dat de traktementen der kapitein-generaals in de provinciën behoorde verminderd te worden.

Het gouvernement had nog geen rapport ontvangen over de ontdekte zamenzwering te Vittoria; men wist alleen, dat zij in den geest eener ultraliberale beweging was gesmeed, en dat zij takken gehad had in Arragon en Katalonie. — Ook te Valladolid had men even als te Burgos sporen van beweging onder de aan don Carlos toegedane geestelijkheid ontdekt.

— Ter beurse van heden (1 Maart) was de fondsnotering: 5 pCt. 121,40; 3 pCt. 85; Nap. r. 100,20; Spanje 3 pCt. 40 $\frac{1}{2}$; Rom. L. 105 $\frac{1}{2}$.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 28sten Februarij.

De buitengewone Zwitsersche landdag is den 24sten te Zurich geopend, in tegenwoordigheid van de gezamentlijke vreemde gezanten, die zich tot dat einde van Bern derwaarts begeven hadden. Al dadelijk ontstond er eene levendige discussie over de toelating der afgevaardigden van Waadtland. De afgevaardigden van Lucern, Uri, Unterwald, Schweiz, Zug, Freiburg en Wallis betwisteden die van Waadtland het regt om zitting te nemen, op grond dat de groote raad van dat kanton die de volmagten moest geven ontbonden en de nieuwe nog niet wettig erkend was. Dit gevoelen werd door de liberale kantons en de afgevaardigden van Waadt zelf levendig bestreden.

Indien men nog in deze eerste zitting tot eene stemming overgegaan ware, zoude er geene beslissende uitkomst geweest zijn, daar slechts 11 $\frac{1}{2}$ stem voor de toelating waren, terwijl er twaalf noodig zijn om een besluit te nemen; zeven en eene halve hadden zich voor de uitsluiting en drie voor den voorgestelden middelweg verklaard. In de hoop dat men van deze laatste nog eene stem voor de toelating zou kunnen winnen, werd van de zijde van

Bern het voorstel gedaan, om de beslissing tot den volgenden dag uit te stellen, hetgeen zonder tegenstand werd aangenomen.

Vervolgens werd door het voorzittend kanton ter kennis van de vergadering gebragt eene depeche van den britschen minister van buitenlandsche zaken aan den britschen gezant in Zwitserland, waarin het eedgenootschap op het gevaar opmerzaam wordt gemaakt 't welk bewegingen konden hebben die op eene ontbinding van het eedgenootschap zouden uitloopen, ook ten aanzien der betrekkingen van Zwitserland met de buitenlandsche mogendheden. Het doel van dit stuk schijnt vooral ook, om de Zwitsers op het gevaar opmerzaam te maken eener vreemde tusschenkomst.

Den volgenden dag, den 25sten, is het in de vergadering tot eene stemming gekomen, waarvan de uitslag was dat de volmagten der beide Waadtlandsche afgevaardigden met twaalf en eene halve stem wettig werden erkend. De kantons, die tegenstemden, waren Lucern, Uri, Schweiz, Unterwalden, Zug, Sint-Gall, Wallis, Friburg, Neuchâtel en stad Bazel. Vervolgens heeft de vergadering zich geconstitueerd, en heeft daarop haar president, de heer *Mousson*, burgemeester van Zurich en president van het voorzittend kanton, een man, naar gezegd wordt, van gematigde gevoelens, eene redevoering gehouden, waarin hij op bevrediging en handhaving van het Zwitsers eedgenootschap aangedrongen heeft.

Na deze redevoering zijn er levendige discussien gevoerd over de vraag, of in de volgorde van behandeling, aan de zaak der vrijkorpsen, of aan die der Jezuiten de voorkeur zou gegeven worden. De hierboven opgenoemde kantons hebben levendig op de noodzakelijkheid aangedrongen om in de eerste plaats de vrijkorpsen te ontbinden. De liberale of tegen de Jezuiten ingenomen kantons hebben betoogd, dat met de wegneming van de oorzaak ook de gevolgen zouden ophouden, en dat men dus beginnen moest zich met de zaak der Jezuiten bezig te houden. Dit laatste gevoel behield de overhand met twaalf en twee halve, tegen acht en twee halve stemmen. Deze uitslag beschouwt men als de voorlooper van een besluit, waarbij het kanton Lucern zal worden uitgenoodigd om de Jezuiten niet in te roepen.

(Het fransche *Journal des Débats* meldt in zijn nummer van Zaterdag nog het volgende :

» De Zwitsersche dagbladen behelzen heden het bericht, dat ten gevolge der tusschenkomst van het hof van Rome het genootschap der Jezuiten verboden heeft de met het gouvernement van Lucern geslotene overeenkomst, en dat de Jezuiten zich dus niet naar dat kanton zullen begeven. Wij hebben reden om de tijding voor echt te houden, maar moeten bekennen dat wij niet gelooven, dat deze wijze en bevredigende stap in denzelfden geest door de radicale partij zal worden aangenomen. De lieden, die Zwitserland willen revolutionneren, zullen het waarschijnlijk tot het uiterste drijven; zij zullen zich niet met de hun te Lucern gedane concessie tevreden houden; zij zullen vorderen, dat ook de overige kantons waar zij reeds gevestigd waren voor hen gesloten worden. De Jezuiten bevinden zich sedert lang in Schweiz, sedert veertien jaren in Freiburg, in Wallis sedert 1815. Het is niet zoo gemakkelijk hen te doen vertrekken als hen te beletten binnen te komen. Wat er van zij, het verstandig besluit van het hof van Rome geeft aan de partij van orde en vrede een nieuw voordeel, door dat het de revolutionnaire partij het voorwendsel, 't welk hare eigentlijke bedoeling bedekt, ontnemt. Zoo de lieden, die het federaal stelsel willen vernietigen, niet terugdeinzen voor het uitzigt van den burgeroorlog, zullen zij misschien door andere bedenkingen (vermoedelijk de vreemde tusschenkomst) teruggehouden worden).

Te Geneve is het tot den 25sten rustig gebleven. Den 23sten was er eene groote volksvergadering gehouden, maar zonder stoornis afgeloopen.

ENGELAND.

LONDEN, den 1sten Maart.

Maandag heeft het Lagerhuis in comité beraadslaagd over de voorgeslagen veranderingen in de regten op de suikers. Een amendement door den heer *Gibson* voorgeslagen, strekkende om te verklaren, dat geene schikking dienaangaande voldoende en duurzaam wezen kon, zoo lang de regten op vreemde en koloniale suikers niet volkomen gelijk gesteld wierden, werd na levendige beraadslaging met 211 tegen 84 stemmen verworpen.

In de zitting van Dingsdag heeft de secretaris van staat voor binnenlandsche zaken een wetsontwerp ingediend tot betere regeling der geneeskundige praktijk in het vereenigd koninkrijk.

Gisteren avond heeft de heer *T. Duncombe* op nieuw eene motie gedaan omtrent het openen van brieven op den post; doch dit voorstel werd verworpen met 188 tegen 133 stemmen.

— *O'Connell* heeft dezer dagen, in eene vergadering der Associatie tot herroeping der Unie, het indienen van een verzoekschrift voorgesteld, waarbij de intrekking dier gedeelten van de emancipatiwet verlangd zou worden, welke het regt geven om leden van de Orde der Jezuiten, en van andere geestelijke Orden, op eene bloote aanklagt ten lande uit te bannen.

— Een der dagbladen wil weten, dat het Engelsch Kabinet uitgenoodigd is om, in gemeenschap met die van Frankrijk, Oostenrijk en Pruisen, de bevrediging van Zwitserland te bewerken. Aan lord *Cowley* en den minister *Aberdeen* zou te kennen gegeven zijn, dat, ofschoon Engeland al geene dadelijke aanleiding tot interventie had, het die daarin vinden kon, dat troebelen, welke de rust van het Vasteland bedreigden, en aanleiding tot het uitbreken van democratische bewegingen over het geheele Vasteland zouden kunnen geven, het wellicht spoedig in een' algemeenen oorlog konden doen betrokken zijn.

— De jongste berigten uit Portugal zijn niet gunstig met betrekking tot een finantielen toestand. In weerwil dat men zich vleide het volgend jaar een overschot in de schatkist te hebben, verkeerde de regering thans in eene groote geldverlegenheid, zoo dat men zelfs van eene nieuwe leening van 1500 contos sprak. De oorzaak dier geldverlegenheid lag in de steeds verminderende opbrengst der in- en uitgaande regten. De uitzigten waren in 't algemeen niet gunstig; de handel nam bestendig af; vooral werd de invoer van engelsche manufacturen steeds onbeduidender.

— Men heeft berigten uit Otaheite tot den 6den October. De Fransche bezetting was daar toen in eenen vrij hagchelyken toestand. De aan de Franschen vijandige, gewapende inboorlingen hadden eene betere regeling aan hunne magt gegeven, en drie verschanste legerplaatsen gevormd, waardoor zij Papeiti en de overige punten, waar Fransche troepen gevestigd waren, zoo goed als geblokkeerd hielden en den toevoer van levensmiddelen daaraan beletteden. De Fransche bevelhebber, kapitein *Bruat*, wachtte met ongeduld de hem toegezegde versterkingen in manschap, krijgs- en mondbehoefte af; doch, naar tijdingen uit Valparaiso te oordeelen, kunnen de Fransche oorlogsschepen, die een en ander moeten aanbrengen en op een van welke zich ook de nieuwe Fransche bevelhebber in de Zuidzee, admiraal *Hamelin*, bevindt, eerst verscheidene weken later voor Otaheite aangekomen zijn.

— Uit Calcutta zijn tijdingen tot den 8 Januarij en uit China tot den 26 November ontvangen. De eersten gewagen van opstanden te Lahore en Nepaul. In de hoofdstad van Punjab was den 21 November eene bloedige omwenteling uitgebroken, waarin *Heera-Singh*, na het onderspit gedolven en de wijk naar de grenzen der Engelsche bezittingen genomen te hebben, nagejaagd, overvallen en met verscheiden zijner volgelingen gedood is. Hunne hoofden zijn daarop naar Lahore overgebragt, in zegepraal rondgedragen en ten slotte, uit eene der stads poorten, tot algemeen schouwspel opgehangen. De jeugdige *Dhuleep-Singh* is daarop andermaal ten troon verheven, en zijn oom, *Jowahir-Singh*, aan het hoofd des bestuurs geplaatst. Men dacht echter niet, dat deze staat der zaken van langen duur zou wezen, althans niet dat het Engelsch Bestuur in Indië daarvan vooreerst iets te duchten hebben zou. Sommige omstandigheden zouden echter eene gewapende tusschenkomst noodig kunnen maken.

De omwenteling in Nepaul, ofschoon van een' minder bloedigen aard, heeft de afzetting van den Rajah, en de verheffing van zijn zeventienjarigen zoon, ten doel en gevolg gehad; nogtans zou, bij onderlinge schikking, alleen de vader door het Britsch Gouvernement als koning erkend worden.

Sir *H. Hardinge* bleef te Calcutta resideren, en had tot hier toe geene buitengewone militaire bewegingen verordend.

— Den 1 Januarij zijn de kamers in Brazilië door den Keizer geopend, die een zeer gunstig tafereel van den toestand des lands ophing, en, onder anderen, het spoedig geheele einde van den negenjarigen opstand in de provincie Rio Grande aankondigde.

— Volgens berigten uit New-York tot den 10den Februarij, heeft het huis der vertegenwoordigers te Washington de wet wegens het bezetten van het landschap Oregon door Noord-Amerikaansche troepen aangenomen. Er zijn echter verscheidene wijzigingen in het oorspronkelijk opstel dezer wet gebragt, die haar vijandig karakter tegen Engeland — hetwelk insgelijks op het bezit van dit landschap of van een deel daarvan regt meent te hebben — aanmerkelijk verzachten. — Bij den senaat waren in de laatste dagen twee verzoekschriften ingekomen, waarbij de zonderlinge vraag werd gedaan, dat de republiek ook tot de inlijving der beide Canada's mogt overgaan. Toen een der leden die verzoekschriften, als geheel ongepast, geheel ter zijde wilde hebben gelegd, was er een ander, de heer *Porter*, die in goeden ernst beweerde,

dat men even veel regt had om zich van het Engelsche Canada, als van het Mexicaansche Texas meester te maken, en dat het eerste land eene nog betere aanwinst zou zijn. De wet wegens de inlijving van Texas was bij het afzenden dezer berigten nog bij den senaat aanhangig, doch de commissie dier vergadering voor de buitenlandsche aangelegenheden schijnt zich tegen dien maatregel te hebben verklaard.

— Gisteren waren de 3 pCt. gec. 100 $\frac{1}{4}$; Ned. 2 $\frac{1}{2}$ pCt. 63 $\frac{1}{4}$; 4 pCt. 99; Mexico 35 $\frac{3}{4}$; Columbia 14; Portugal 61; Spanje 27 $\frac{3}{8}$; Passief 6 $\frac{1}{2}$.

N E D E R L A N D E N .

BREDA, den 3den Maart.

Bij besluit van Z. M. van den 26sten II. is tot raadsheer in het provinciaal gerechtshof van Vriesland, benoemd de heer Mr. W. W. Buma, thans lid van het collegie van gedeputeerde Staten van Vriesland en regter plaatsvervanger in de arrondissements-regtbank te Leeuwarden.

— Uit het algemeen verslag der centrale afdeeling, nopens de ontwerpen van wet, wegens het stem- en kiesregt, ontleenen wij het volgende.

» Eenige leden hebben, even als bij het voorloopig onderzoek, gemeend, zich geheel en al aan de deliberatiën te moeten onttrekken; als hebbende zij de overtuiging, dat het onmogelijk was deze zaak verder te behandelen zonder herziening der Grondwet, terwijl andere leden hebben verklaard, in het nieuwe ontwerp alleen te hebben onderzocht de daarin gebragte wijzigingen, daar zij het onnoodig achten op de vroeger gemaakte aanmerkingen terug te komen, willende zij echter hun stilzwijgen niet als een bewijs hebben aangemerkt, dat zij door de oplossingen der Regering tevreden gesteld zijn en in de antwoorden hebben kunnen berusten.

» Bij het onderzoek der gewijzigde wetsontwerpen, tot uitvoering van art. 6 der Grondwet, heeft zich ten aanzien der algemeene bedenkingen, die bij het eerste onderzoek in het midden waren gebragt, dezelfde verscheidenheid van gevoelen als vroeger geopenbaard. — Eenige leden toch waren van oordeel, dat de voorgedragene en thans ook gewijzigde wetsontwerpen nog steeds het bewijs opleverden, dat met de bestaande Grondwet het onmogelijk was die verbeteringen in ons kiesstelsel daar te stellen, die de Regering zelve noodzakelijk acht.

» Zoo had het aangevoerde in de memorie van beantwoording die leden niet kunnen overtuigen: 1°. Dat de periodieke aftreding, die in 1840 geoordeeld was geworden slechts bij eene Grondwetsherziening te kunnen worden ingevoerd, thans door de gewone wetgeving zou mogen worden bepaald; en 2°. Dat de aangenomen wijziging der stedelijke en plaatselijke besturen, waarvan de art. 130 en 152 de regeling aan provinciale reglementen opdroegen, thans aan de wet zou worden overgelaten. — Die leden, welke met de Regering de noodzakelijkheid eener verbetering van het kiesstelsel gevoelden, maar dit met de bestaande Grondwet onmogelijk achtten, vonden hierin een nieuw bewijs van de noodzakelijkheid, om tot die herziening over te gaan.

» Andere leden meenden de aanhangige wetsontwerpen geheel onafhankelijk aan de quæstie der Grondwetsherziening te moeten beoordeelen.

» Die leden erkenden tevens, dat er door de Regering vele goede en nuttige verbeteringen in ons kiesstelsel waren voorgesteld, zoo als bijv. het dubbele kiescollegie in de steden, bij de latere wijzigingen in het wetsontwerp gebragt; maar ook bij deze leden bestond de straks vermelde bedenking, in hoe verre sommige dier voorstellen met de bestaande Grondwet waren overeen te brengen.

» Een aantal leden deelde in deze bedenking niet; zij meenden, dat art. 6, in 1840 vastgesteld, als van latere dagtekening, geacht moest worden te domineren de bepalingen der Grondwet, die in strijd zouden kunnen geacht worden te zijn met art. 6, zoo als de artikelen 130 en 152. Ook erkennen deze leden de vele verbeteringen in het kiesstelsel, die in de Regeringsvoordragten worden aangetroffen.

Alvorens tot de behandeling der gewijzigde bijzondere wetsontwerpen over te gaan, heeft de centrale afdeeling opgemerkt, dat de census, zoo als die thans is voorgesteld, als een gevolg van de verhouding in het aangenomen getal stemgeregtigden en kiesbevoegden, door de meerderheid der leden niet kan worden goedgekeurd. Men wilde ook die verhouding als het minimum hebben aangenomen, maar wenschte overal, waar dit maar eenigzins mogelijk was, een grooter getal personen te hebben toegelaten, terwijl het bij nader onderzoek gebleken was, dat,

indien deze ontwerpen wierden aangenomen en in werking gebragt, in eenige provincien, in plaats van uitbreiding, er eene belangrijke beperking van het getal stemgeregtigden en kiesbevoegden zou plaats hebben; hetgeen men bij de tegenwoordig algemeen bestaande denkbeelden, omtrent de uitoefening van staatsburgerlijke regten, die eerder uitbreiding dan inkrimping derzelve verlangen, niet kon goedkeuren. Men wilde de ingezetenen, die tegenwoordig stemgeregtigd en kiesbevoegd zijn, dit regt in alle provincien laten behouden, en alleen in die provincien, waar het regt te beperkt wordt bevonden, hetzelfde uitbreiden. Men acht deze bedenking van veel gewigt.

Nopens de wet, houdende bepaling van het tijdstip der invoering en overgangsbepalingen, is er gevraagd, hoe de bepaling van het laatste artikel van al de bijzondere wetten, houdende, dat het tijdstip der invoering bij eene nadere wet zal worden bepaald, overeen te brengen is met de artikelen 1, 3 en 4 van dit ontwerp, waar gesproken wordt van uiterlijk 1°. Januarij 1846 en 1°. Januarij 1847. Men is van oordeel, dat door dit artikel de bepaling van het laatste artikel der bijzondere wetten zou krachteloos gemaakt worden, en meent dus, dat deze artikelen behooren te worden gewijzigd.

Eindelijk, ten slotte, meent men nog, dat in deze wet eene bepaling moet gemaakt worden, waarbij ook de staatsburgerlijke bevoegdheden aan die inwoners van Limburg worden gegeven, die, buiten 's lands geboren, sedert vele jaren aldaar zijn gevestigd; en volgens de thans voorgedragene bepalingen niet als Nederlanders kunnen worden beschouwd, niettegenstaande er velen gevonden worden, die thans openbare betrekkingen bekleeden.

— Het Provinciaal Gerechtshof van Noord-Holland heeft zich in deszelfs zittingen van 25 en 26 Februarij II., onder het voorzitterschap van Mr. P. W. Proby Kluit, bezig gehouden met het onderzoek der beschuldiging tegen J. Honselaar, Timmerman te Amsterdam, als zoude hij in den nacht van 12 op 13 September 1844, zijne woning op den Amstel bij de Hooge Sluis, te dezer stede, moedwillig hebben in brand gestoken. Nadat ongeveer 25 getuigen door het Hof gehoord waren, heeft het Openbaar Ministerie bij monde van den Adv.-Generaal Jhr. Mr. J. de Bosch Kemper betoogd, dat ten deze brandstichting moest gepleegd zijn en dat niemand anders dan de beschuldigde de dader van het feit wezen kon; dien ten gevolge requireerde het, dat de beschuldigde zou worden veroordeeld tot de straffe des doods, uit te voeren binnen de stad Amsterdam. De aan den beschuldigde toegevoegde verdediger Mr. A. de Vries, trachtte daarentegen te betoogen, dat de gerezene bezwaren tot eene veroordeeling niet voldoende waren, noch voor 's Regters overtuiging, noch voor het wettig bewijs.

Eergisteren mochten wij het Hof de zitting afzien, in deze, uitgebragt, den beschuldigde niet schuldig verklaard aan de hem ten laste gelegde misdaad en zijne onmiddellijke invrijheidstelling bevolen.

— Uit Amsterdam wordt onder dagtekening van 28 Februarij gemeld:

» Het montant der collecte ten behoeve der noodlijdenden, was op gisteren, 27 Februarij, f 38,179. Het getal der door de wijkcommissiën opgegevene armen bedraagt zeventig duizend zeven honderd zeven en tachtig zielen. De commissie van wijk 33 heeft voor haar aandeel in de algemeene collecte bedankt, als hebbende reeds vroeger voor hare wijkgenooten in dezen winter gecollecteerd.

— De collecte op den 26 Februarij, te Rotterdam gedaan, heeft een bedrag opgeleverd van ruim f 3000, hetwelk, gevoegd bij circa f 4600, vroeger tot hetzelfde einde ingezameld, eene som van circa f 7600 uitmaakt, waarvoor aan ruim 400 huisgezinnen, in dezen langdurigen winter, uitdeeling van brandstof dekens, kleedingstukken, enz., is verstrekt.

— Uit Utrecht schrijft men van den 2 Maart:

» Men verneemt, dat de in de afgelopen week plaats gehad hebbende inzamelingen van liefdegaven, ter voorziening in de behoeften van de noodlijdenden, gedurende de aanhoudende strenge koude, hebben opgebragt eene som van f 3688,77 $\frac{1}{2}$.

— Van de II. donderdag te Amsterdam door de Nederlandsche Handelsmaatschappij geveilde 43,139 kranjangs en kanassers Java-suiker, zijn 175 kavelingen opgehouden. Het overige is verkocht van f 24 $\frac{3}{4}$ tot f 37 $\frac{1}{2}$.

— Onlangs heeft te Leenen ten kantore der Registratie een diefstal plaats gehad van eene partij zegels van onderscheidene grootte, en ongeveer f 200 in specie. De ontvreemding is gepleegd, door het kastje, waarin zich een ander bevond, en hetwelk aan koorden tegen den muur hing, af te snijden en mede te nemen, tijdens de heer ontvanger in het dorp een bezoek was

gaan afleggen. In weerwil der naauwkeurige nasporingen is het der justitie niet mogen gelukken, de daders te ontdekken. Men verneemt dat het bedrag der vermiste zegels ruim f 1200 bedragen zou.

— Uit Middelburg schrijft men van 26 Februarij:

„Wij zijn van hooger hand gemagtigd de geruchten tegen te spreken, welke zich schijnen te hebben verspreid, als of de lotelingen, die met den 1 Maart aanstaande voor de dienst zijn opgeroepen; reeds dadelijk in activiteit zouden worden gesteld.

„Tot dus ver is ook van allen grond ontbloot eene tijding, die mede in omloop wordt gebracht, dat de miliciens dezer provincie van de ligting van 1844, met den 1 April aanstaande tot de wapen-oefeningen zouden moeten opkomen.”

„In den namiddag van 24 dezer verongelukte op den Banjert het schip *Neêrlands Koningin*, komende van Batavia en bestemd voor Rotterdam. In den nacht tusschen den 24 en 25 landde onder Domburg, op de hofstede bewoond door den landman C. *Wisse*, eene barkas met den kapitein en 21 man der equipagie, welke, na door gemelden landman eenige verversching te zijn toegediend, naar Domburg werden vervoerd en aldaar verder zijn verpleegd. Gisteren zijn die ongelukkige schipbreukelingen op wagens naar deze stad vervoerd, met uitzondering van den Engelschen loods, die door ongesteldheid, ten gevolge der uitgestane vermoeienissen, voor dat oogenblik niet kon worden getransporteerd. Zes menschen hebben bij deze schipbreuk het leven verloren, doordien een der vaartuigen, waarin zij zich gered hadden, door de branding op het andere vaartuig geslagen en verbrijzeld werd.

„Volgens de laatste berigten is voormeld schip geheel uit elkander geslagen.

„Voor Zoutelande is een ander schip vastgeraakt, voor welks behoud veel vrees bestond, doch later weder vlot is geraakt. Wij wachten hieromtrent nader berigt.”

— Uit Brussel schrijft men:

„Naar men verneemt, zal de voortreffelijke Hollandsche schilder, de heer *van Schendel*, wiens maanlichten overal zulke bewondering opwekken, zich weldra alhier met der woon nederzetten. Die kunstenaar heeft zich reeds eene woning in de voorstad Schaerbeek gehuurd. Hij is thans naar zijn Vaderland vertrokken, om zijne familie herwaarts te brengen. Met de aanstaande lente zal hij zich alhier vestigen.

— Volgens de jongst ontvangene rivierberigten zat het ijs op onze rivieren op de meeste punten nog vast. In de Maas bij 's Hertogenbosch had het, 's morgens van den 1sten Maart, de dikte van 16 à 16½ duim, en in den IJssel aan het Katerveer op datzelfde tijdstip eene dikte van 23 duim. Voor Nijmegen was het intusschen blank water met nieuw, langzaam drijvend ijs. In het Pannerdensche kanaal was het ijs den 1sten Maart opgebroken. Eenige stations werden bezet.

De Rijn stond te Keulen den 27sten Februarij op 4 voet 2 duim, zijnde 9 duim hooger dan den vorigen dag.

— Uit Vreeswijk schrijft men van den 26. Febr.:

„De passage te voet aan het veer is gestaakt; men maakt dus alleen gebruik van pont en booten.

„Daar het water sedert eenige dagen is gerezen, zijn de eindschepen van de schipbrug, aan de Vreeswijksche zijde, losgemaakt, en, hoewel met moeite, in de haven gebracht. Aan de zijde van Vianen is dit nog niet mogen gelukken.

„Te Gorinchem geschiedt de overtocht steeds geregeld, even als aan andere veren.”

— Door de Javasche Courant van den 6 November worden onderscheiden besluiten medegedeeld van den waarnemenden Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indië. Daarbij wordt onder anderen, bepaald, het bij koninklijk besluit van den 28 October 1840 goedgekeurd en gearresteerd reglement, op het bestuur der Protestantsche Kerk in Nederlandsch Indië, te publiceren door middel van het Staatsblad van Nederlandsch Indië en de Javasche Courant. Ook wordt bepaald, dat dit reglement onverwijld in werking zal worden gebracht, doch dat het en het daarbij vermelde kerbestuur zich, vooreerst niet zullen uitstrekken tot de Evangelisch-Luthersche gemeente en haren predikant.

Voorts leest men in gezegde Courant, dat op den 19 October ter reede van Soerabaya aangekomen is het engelsch oorlogsschip *Fly*, gecommandeerd door kapitein *Blackwood*, en den 22sten daaraan volgende de engelsche oorlogskotter *Prince George*, gecommandeerd door den luitenant *Aird*, terwijl aldaar verwacht werd de engelsche oorlogsschoener *Bramble*, gecommandeerd door

den luitenant *Tybi*, alle welke vaartuigen, onder het opperbevel van kapitein *Blackwood*, ongeveer drie jaren geleden uit Europa waren vertrokken tot het opnemen en in kaart brengen van de Torres Straat, en laatstelijk van Port Essington kwamen.

Ter AMSTERDAMSCHER BEURS van 11. Zaterdag was de fondsnoterings: Ned. 2½ pCt. 64⅞; 3 pCt. 78⅞; 4 pCt. 99⅞; Amort.-Syndic. 4½ pCt. 100; 3½ pCt. 92½; Handelsm. 150⅞; O. Ind. Leening 4 pCt. 99; Haarlemmermeer 117⅞ ex div.; Belgie 2½ pCt. 58½; Spanje 24⅞; Onbep. St. 23¼; 3 pCt. 41⅞; Ardoin Coupon 26⅞; Portugal te Lond. 3 pCt. 62⅞; Rusland 108⅞; 4 pCt. bij *Hope* 92⅞; Id. bij *Stiegl.* 91⅞; Inschr. in Assign. 6 pCt. 74⅞; Certif. van dito 76⅞; Polen Certif. 87¼; Oostenr. Metall. 111¼; Braz. 90⅞.

Advertentiën.

Avec la permission des Autorités.

CONCERT

DE

MR. ALEXANDRE DREYSCHOCK,

ET SON FRÈRE

MR. RAYMOND DREYSCHOCK,

QUI SE FERA ENTENDRE DU VIOLON.

MERCREDI 5 MARS 1845.

Dans la Salle de Spectacle à Breda.

Programme:

PREMIÈRE PARTIE.

1. a. Première Partie de la Sonate, et
 2. b. l'Absence, chanson sans paroles (avec des effets d'acoustique), composée et exécutée par M^r. ALEXANDRE DREYSCHOCK.
 3. Concerto pour le Violon, composé et exécuté par M^r. RAYMOND DREYSCHOCK.
 4. L'Inquiétude, Caprice pour le Piano, composé et exécuté par ALEXANDRE DREYSCHOCK.
- DEUXIÈME PARTIE.
5. Variations sur un thème original, pour le Violon, composées et exécutées par M^r. RAYMOND DREYSCHOCK.
 6. Seconde Ronde Militaire, précédée de d'Introduction, pour le Piano, composé et exécuté par M^r. ALEXANDRE DREYSCHOCK.
 7. a. La Campanelle (Clochette), suivie des
 8. b. Variations sur le thème: „God save the Queen,” pour la main gauche seule, composées et exécutées par M^r. ALEXANDRE DREYSCHOCK.

Le PIANO sort de la fabrique de MM. J. ECK & LEBEVRE à Cologne.

ON COMMENCERA À 7 HEURES PRÉCISES.

Les Cartes d'Entrée se vendent, pour MM. les Cavaliers à f 1,50 et pour les Dames à f 1,—.

AVIS.

Les personnes atteintes de MAUX D'ESTOMAC ou de GASTRITES, celles auxquelles l'usage du café ou du chocolat ne peut convenir, trouveront dans le RACAHOUT DES ARABES de Delangrenier, le déjeuner le plus agréable et le plus salubre. Cet aliment est aussi très-convenable aux enfans et à toutes les personnes délicates ou nerveuses. — Dépôt chez Mr. A. P. MAASSEN; ph. à Breda.

* * Bij BROESE & COMP., te Breda, is van de pers gekomen:

IETS

DE NAVOLGING

VAN

JEZUS CHRISTUS,

DOOR

G. D. J. SCHOTEL,

PhD. Theor. Mag. et Lit. Hum. Doctor, Correspondent van het Kon. Ned. Inst., Lid van het Zeeuwsch en Utrechtsch Genootschap van Kunsten en Wetenschappen, der Maats. der Ned. Letterk. te Leyden, Predikant te Chawm, Alphen en Beaulieu, Naamw.

Prijs 30 Cents.